

DARVASI LÁSZLÓ

Androgün terep

Nem, mégcsak abbahagyni sem.

Mert olyan reménytelen ez, mint folytatni.

A teóriák érvénytelenek testközelben, és ha frisz,
az a tested folytatása, képlékeny és lágy,

egyébiránt végtelennek hiszed.

Egész életükben szülnék az asszonyok.

A tötelesen megfogalmazott, bícsúra kész beszéd
értelmét pedig oly egyszerűen s könnyedén törli el

egy-egy ismeretlenből fakadt mozdulat, mint
száj szögletéből a hús fehér, fennakadt rostját.
Legyek villognak a pókhálón a külső világ sötét
ékszereiként, idáig értek, idáig értek,

Stockholmból idáig hallanak a szaxofonok.

Miféle erőfeszítés szükséges ahhoz, hogy itthon maradjunk.

Túl soká sértettem egy arcot, hogy belássak
bármilyen hibát. Abbahagyni szentimentális állór.

Folytatni értelmetlen. De Svédország közel, még mindig
nagyon közel van. Mit is tehetnék, ha egyetlen soromat
sem használhatjátok megoldásként. Mint ahogy ti,
a szintén-egyetlenegy a szintén-kiváltságos

példányai a létnek, sem lehettek megoldás nekem,
nem bizony, villogó, fekete gyöngyszemeim.

Tagadásom módszer csupán.

Nem a remény életet. De nem is a reménytelenség.

Androgün terep

Az frászt nem helyettesíti semmi.

A halálhoz azonban kell hogy annyi közöm legyen,
hogy aki meghal, az csak én legyek. De ha jól élek,
erre sem vállalkozhatom. Ők tehetnek rólam, amikor

szavakat, szavakat követelnek. Modellt ülnek nekem.
Csak olyan nőt szabad megcsókolni, aki férfi
is tud lenni, aki meg akar halni bennetek,
nőt, kizárólag erre kíváncsi. Annyi az ő titkuk,

hogy nem vallhatnak, és maguk sem tudják, miről.
Érezni kell azonban, mit jelent ez.

A lényekkel eltakart másik, aki tombol és túloz,
leüresias, amint magával álmodik.

A nőket ugyan helyettesíti az frás, de ők
szépekkel ravaszabbak annál, hogy eltűnjék ezt.
Ezért vesznek el, a drágák, ágyban, párnák közt,
mennyire sajnálom, mennyire irigylen őket.

Mert ilyen hiú vagyok. Mert hasonlítani akarok
nőjük, hiszen ez az egyetlen esélyem, hogy hasonlítsak
irodalmi hajlamaimra. Nincs olyan nő, aki
nem érdekelne meg, hogy szeretkezzenek velem.

Amikor arra vágyom, hogy felfigyeljenek rám és
megkívánjanak, a szemükre árnyékot vetek, és írni kezdek,
írni, írni, írni, mint aki soha többé nem hagyhatja abba,
mint aki nem is élne már.